

ред характеризираха пиесата като "болшевишка" - отправиха се заплахи и закани за уволнение на участници в пиесата. Направен бе опит за представяне на читалищната сцена на пиесата "Тнил дом" ("Катя") от Ср.Тушч, екземпляр от която ^{напишеца} машина откупи от артиста-режисьор Георги Донев, който гостуваше със своята театрална група в Горна Джумая. Това обаче ^{не}можа да се осъществи : явиха се непреодолими пренки от страна на факторите по това време. През пролетта на 1934 г. чрез учителната и ^{артистка} - любителка Магда Чопова - Големинова (внучка на Гоце Делчев), изпратих ръкописа на "Тнил дом" на поета-комунист Никола Вапцаров, който я постави на сцената на Балабановата фабрика в Коцериново.

Група любители на театралното изкуство от града отидохме да видим премиерното представление на пиесата. Настроението в препълнения до последно място фабричен салон бе приповдигнато. Всички с нетърпение очакваха вдигането на завесата.

И досега в паметта ми са останали някои моменти от представлението: на сцената под звуците на акордеон звучаха руски народни песни, някои от репликите бяха посрещнати с бурни ръкопласкания на публиката, шумна, нетърпелива, очакваща развой на действието. Пиесата бе с подчертан, някъде по-силно, на други места лесно доловим социален елемент : озлочествяване на млада девойка от някакъв шеф на бащата на същата.

Колъв, както работниците наричаха любимия си другар, играеше на сцената с истинско вдъхновение и със своя заразителен пример увличаше и останалите артисти-любители: учители, работници, фабрични и други служители в Коцериново и в съседното село Бараково.

През една от училищните ваканции - 1940 г. - бях в София. Там се срещнах във вегетарианската гостилница с Евтим